

اماکن، شهرها و کوهها در قرآن

۱. بکه (نام دیگر مکه): «إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا» (ال عمران / ۹۶) نخستین خانه‌ای که برای مردم (و نیایش خداوند) قرار داده شد، همان است که در سرزمین مکه است، که پربرکت است.
۲. حنین: «وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ» (توبه / ۲۵) و در روز حنین (نیز یاری نمود) در آن هنگام که فزونی جمعیتان شما را مغرور ساخت.
۳. ایکه: «كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ» (شعراء / ۱۷۶) اصحاب ایکه (شهری نزدیک مدین) رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - را تکذیب کردند
۴. جودی: «وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ» (هود / ۴۴) و (کشتی) بر (دامنه کوه) جودی، پهلو گرفت.
۵. احقاف: «وَادُّكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ» (احقاف / ۲۱) (سرگذشت هود) برادر قوم عاد را یاد کن، آن زمان که قومش را در سرزمین «احقاف» بیم داد.
۶. کهف: «إِذْ أَوْى الْفَتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ» (کهف / ۱۰) زمانی را به خاطر بیاور که آن جوانان به غار پناه بردند.
۷. یثرب: «يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ» (احزاب / ۱۳) ای اهل یثرب (ای مردم مدینه) اینجا جای توقف شما نیست.
۸. مصر: «وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ» (یوسف / ۹۹) و (یوسف) گفت: همگی داخل مصر شوید، که انشاء الله در امن و امان خواهید بود.
۹. بابل: «وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ» (بقره / ۱۰۲) و (نیز یهود) از آنچه بر دو فرشته بابل «هاروت» و «ماروت» نازل شد پیروی کردند.
۱۰. حجر: «وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ» (حجر / ۸۰) و اصحاب حجر (سرزمین قوم ثمود) پیامبران را تکذیب کرد.
۱۱. طور سیناء: «وَ شَجْرَةَ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ» (مؤمنون / ۲۰) و درختی را که از طور سینا می‌روید.
۱۲. مدین: «وَ إِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا» (اعراف / ۸۵) و به سوی زمین، برادرشان شعیب را (فرستادیم).
۱۳. وادی ایمن: «فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ مِنْ شَطْرِی الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِی الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ» (قصص / ۳۰) پس چون به آن (ارتش رسید) از جانب راست وادی، در آن جایگاه مبارک ندا آمد.
۱۴. مکه: «وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ أَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ» (فتح / ۲۴) و او کسی است که دست آنها را از شما و دست شما را از آنان در دل مکه کوتاه کرد.
۱۵. مسجد: «يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ» (اعراف / ۳۱) ای فرزندان آدم زینت خود را به هنگام رفتن به مسجد، با خود بردارید.
۱۶. مسجد الحرام: «قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ» (بقره / ۱۴۴) پس روی خود را به سوی مسجد الحرام کن.
۱۷. مسجد الاقصی: «سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى» (اسراء / ۱) پاک و منزّه است خدایی که بنده‌اش را در یک شب از مسجد الحرام به مسجد الاقصی سیر داد.
۱۸. مدینه: «يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ...» (منافقون / ۸) آنها می‌گویند: اگر به مدینه باز گردیم...
۱۹. کعبه: «جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ» (مائده / ۹۷) خداوند، کعبه (بیت الحرام) را وسیله‌ای برای استواری و سامان بخشیدن به کار مردم قرار داد.
۲۰. صفا و مروه: «إِنَّ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةَ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ» (بقره / ۱۵۸) صفا و مروه از شعائر (و نشانه‌های) خداست.
۲۱. سلسبیل: «عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا» (انسان / ۱۸) از چشمه‌ای در بهشت که نامش سلسبیل است.
۲۲. روم: «غُلِبَتِ الرُّومُ» (روم / ۲) رومیان مغلوب شدند.
۲۳. بهشت: «الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ» (فرقان / ۱۵) بهشت جاودانی که به پرهیزگاران وعده داده شده.
۲۴. جهنم: «وَمَا أَوَاهُ جَهَنَّمَ وَ بئْسَ الْمَصِيرُ» (ال عمران / ۱۶۲) و جایگاه او جهنم، و پایان کار او بسیار بد است.
۲۵. مسجد ضرار: «وَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَ كُفْرًا...» (توبه / ۱۰۷) (گروهی دیگر از آنها) کسانی هستند که مسجدی ساختند برای زیان (به مسلمانان)، و (تقویت) کفر...
۲۶. طوی: «إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى» (نازعات / ۱۶) در آن هنگام که پروردگارش او را سرزمین مقدس «طوی» ندا داد.

